

و امروز کل واحدهای فروش پوشاک در این خیابان به قدر یک طبقه یک مال نیز نیست. اگر قاچاق یک‌سوم شده چرا آن را در اشتغال نمی‌بینیم هر کسی که در مقابل این صحبت‌ها می‌ایستد، می‌گویند اینها کارشناس نیستند.

افتخاری گفت: برخی به جای برداشتن موانع تولید، آنها را پنهان کرده‌اند. واقعا غیر از اینکه به چند مغازه اخطار دهیم چه کاری کرده‌ایم؟ برآورد من این است که امسال نسبت به چهار سال اخیر با میزان قاچاق بیشتری نیز مواجه باشیم.

وی اضافه کرد: با چند نفر تماس می‌گیرند تا ادعاهای خود را ثابت کنند اما این چه مبنای تصمیم‌گیری است. کجای قانون صنفی به اتحادیه اجازه محاسبه قاچاق و دیگر مسائل مرتبط را داده است؟ هر دو تشکل به ستاد نامه زده‌اند و گفته‌اند حرف‌های آقای مویدی غیر کارشناسی است. هنوز هم بزرگترین تهدید برای این صنعت قاچاق است و بهتر است دوستان در ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز در حوزه تخصصی خود بهتر عمل کنند.

افتخاری تصریح کرد: اشتغال در صنعت پوشاک همه‌ساله حدود ۳۰۰ هزار نفر بود و تقریباً همان باقی مانده است. مدلی که برای اندازه‌گیری قاچاق در پوشاک دارند همان روش است که در مورد سیگار یا دیگر کالاها پیش می‌گیرند در گزارش وزارت صمت هم در مورد تولید، اشتغال، تعداد فعالان، واردکنندگان و ابهام وجود دارد. تنها چیزی که روی آن اتفاق نظر دارند این است که قاچاق کاهش پیدا کرده است. من حاضرم در این مورد با آقای مویدی مناظره کنم. با بیان اینکه برخی به جای برداشتن موانع تولید، آنها را پنهان کرده‌اند، گفت: اگر واقعا میزان قاچاق به یک‌سوم کاهش پیدا کرده است باید تغییری در اشتغال دیده می‌شد.

وی در ادامه اظهار داشت: قطعی طولانی‌مدت برق بدون برنامه کمر تولید را می‌شکند. تولیدکننده نمی‌داند چه مدت زمانی برق ندارد. در چنین وضعیتی جهش تولید رخ نمی‌دهد و این موضوع یک چالش در صنعت است که نه تنها باعث کم شدن ساعات کاری بلکه باعث کاهش راندمان نیز می‌شود. در ماه گذشته بسیاری از واحدهای صنعتی پنج تا شش

تولیدکنندگان از موانع تولید و صحبت‌های غیر علمی مسئولان انتقاد کردند؛

آمارهای انحرافی قاچاق پوشاک

در حالی که ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز اخیرا اعلام کرده که قاچاق پوشاک به یک‌سوم رسیده است، تولیدکنندگان پوشاک معتقدند اقدامات ستاد و آمارهای موجود چنین چیزی را نشان نمی‌دهد. آنها همچنین از این ارگان درخواست کردند تا اقداماتی که منجر به کاهش قاچاق شده و همچنین مدل اقتصادی خود برای محاسبه قاچاق پوشاک را اعلام کنند. بر اساس آنچه فعالان صنعت پوشاک می‌گویند، مسوولان ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز غیر علمی صحبت می‌کنند و هر کسی را هم که واقعیت‌های موجود در بازار را اعلام می‌کند، غیر کارشناس می‌خوانند.

به گزارش جهان صنعت، این شرایط در حالی است که به طور کلی به نظر می‌رسد دولت هم اهمیتی به تولید نمی‌دهد و با بی‌توجهی به مشکلاتی که در حوزه مواد اولیه تولید پوشاک وجود دارد و همینطور محدودیت‌هایی که در رابطه مصرف برق صنایع قائل شده، راه را برای رونق تولید در سالی که با عنوان مانع‌زدایی‌های تولید نامگذاری شده، بسته است. بنابراین در حال حاضر در شرایطی که تولید وضعیت خوبی ندارد، ورود کالاهای غیرقانونی از ترکیه و دویی از طریق برخی سایت‌ها و فضای مجازی انجام می‌شود.

بازار شامل تولید و واردات است که واردات نیز به دو بخش رسمی و قاچاق تقسیم می‌شود. واردات رسمی امروزه ممنوع است و آنچه می‌ماند تولید و قاچاق است.

عضو هیات‌مدیره اتحادیه تولیدکنندگان پوشاک تهران افزود: اگر واقعا میزان قاچاق به یک‌سوم کاهش پیدا کرده است باید تغییری در اشتغال دیده می‌شد، این تغییر کجا است؟ مویدی (رییس ستاد مبارزه با قاچاق) خود غیر علمی صحبت می‌کنند برای مثال می‌گویند ببینید پوشاک‌های خیابان جردن چگونه است در حالی که خیابان جردن ۲۰ سال پیش بورس پوشاک بود

در این خصوص عضو اتحادیه تولیدکنندگان پوشاک تهران با انتقاد از عدم وجود مبنای دقیق برای محاسبه قاچاق گفت: اگر شکاف عرضه و تقاضا را مبنای محاسبه قاچاق قرار دهیم لاجرم باید آمار دقیقی از عرضه و تقاضا وجود داشته باشد اما چنین آمار وجود ندارد حتی دیده می‌شود که برای اندازه‌گیری لباس بر مبنای تن آمار می‌دهند که این امر در حوزه پوشاک معمول نیست.

مجید افتخاری با اشاره به آمار اعلام‌شده از طرف ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز مبنی بر کاهش میزان قاچاق از ۱/۸ میلیارد به ۶۰۰ میلیون دلار گفت: حجم

اطلاعات خود را در سامانه، ثبت و بر اساس الزامات نسبت به فروش کالاها اقدام کردند اما این سیاست هم در همین جا متوقف شد و در مورد وضعیت تولید و میزان استفاده از کالاها تولید داخل در این برندها هیچ گونه راستی آزمایی انجام نشد.

نامی افزود: فاز سوم مبارزه با قاچاق کالا، لزوم ثبت شناسایی کالا روی تمام کالاها برای رهگیری است. همچنین فاز چهارم مربوط به شناسایی قاچاق اصلی و حجم بالای آن در بازارها و محل هایی است که کاملاً قابل مشاهده هستند. امروز کالاها تولید شده در چین و بنگلادش با قیمت های بسیار نازل در ایران توزیع می شوند. قبلاً در بنکداری ها فروخته می شدند اما امروز به دلیل سختگیری ها، بنکدار کالای ایرانی را در ویتترین می گذارد اما در زیرزمین کالای خارجی را می فروشد.

وی در پاسخ به سوالی در مورد اینکه طبق اعلام ستاد مبارزه با قاچاق کالا، میزان قاچاق پوشاک ۶۰۰ میلیون دلار است، آیا این عدد درست است؟ گفت: شناسایی و ردگیری کالاها در سطح عرضه باید پیگیری شود، آمار دقیقی از تولید و مصرف پوشاک نداریم و وزارت صمت نیز بر اساس «تن» آمار استخراج می کند. همچنین تاکنون نهادهای ذیربط در این مورد کار تخصصی انجام نداده و از داده های قدیمی استفاده می کنند. بنابراین در مورد قاچاق نمی توان عدد دقیقی را اعلام کرد.

نایب رییس هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران همچنین با بیان اینکه تولید به ویژه تولید پوشاک در ایران یکی از سخت ترین کارهاست، گفت: به دلیل عدم ثبت دقیق اطلاعات تولید و مصرف، نمی توان در مورد قاچاق پوشاک آمار دقیقی داد.

نامی اظهار داشت: طبق برآوردهای انجام شده، تولید پوشاک در کشور به صورت میانگین سالانه ۳۸۵ هزار تن و مصرف ۵۱۰ هزار تن است. در مورد گردش مالی به دلیل تغییرات نرخ ارز و سید کالایی خانوار، نمی توان عدد دقیقی گفت اما بین ۶ تا ۸ میلیارد دلار برآورد می شود.

نایب رییس هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران افزود: در سال ۹۵ بیش از

به خاطر شرایط حاصل از تحریم ها بوده است. افتخاری اضافه کرد: هیچ تشکلی با واردات رسمی مشکل ندارد. تنها خواسته ما این است که در عرضه رقابت شفاف باشد حتی زمانی که واردات پوشاک به کشور آزاد بود تنها یک تا دو درصد از پوشاک وارداتی به کشور به صورت رسمی وارد می شدند. وی گفت: قاچاق می تواند به علت سهولت در حمل، اختلاف قیمت یا دیگر عوامل باشد اما باید در مورد آن فکری شود. آقای ربیعی میزان قاچاق در پوشاک را در جلسهای که با مقام مظهر رهبری داشتند هشت میلیارد دلار اعلام کردند اما شخص دیگری از دولت این رقم را یک میلیارد دلار اعلام کرد یعنی اجماعی حتی روی این اعداد وجود ندارد. علت این امر آن است که آماری ندارند.

افتخاری با اشاره به مشکل مواد اولیه در این صنعت بیان کرد: وزارت صمت محدودیت های غیر کارشناسانه ای برای مواد اولیه اعمال کرد که باعث شد حتی مواد اولیه ایرانی هم ۳۰ تا ۴۰ درصد گران شوند. از طرف دیگر با شیوع کرونا در سطح جهانی کالاهایی که روی دست کشورهایمانند چین و بنگلادش مانده بودند، آماده عرضه شدند.

در همین رابطه همچنین نایب رییس هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران در مورد نحوه مبارزه با قاچاق گفت: ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز با برندهای محرز قاچاق مبارزه کرد اما این مبارزه بسیار محدود بود و این سیاست در همین فاز مانده و جلو نرفته است.

مجید نامی افزود: فاز دوم در مورد برندهایی بود که

روز مشکل برق داشتند. از سال قبل می دانستیم که در موضوع برق به میزان ۱۵ هزار مگاوات مشکل داریم ولی وقتی در مورد آن فکری نکردیم به همین جا هم باید می رسیدیم. کدام کشور پیشرو در حوزه پوشاک مشکل برق دارد؟ اگر حتی برای خاموشی ها هم مدیریت صحیحی وجود داشت امکان برنامه ریزی بود. بسیاری از این مشکلات با تعامل قابل حل است اما متأسفانه صنعت تبدیل به آتش نشانی شده که هر روز باید یک آتش را خاموش کند.

عضو هیات مدیره اتحادیه تولیدکنندگان پوشاک تهران افزود: قطعی برق، قاچاق، گسترش بی رویه مناطق آزاد و... همه مشکلاتی هستند که صنعت پوشاک امروز با آن مواجه است. بخش عمده ای از بازار خود را در اختیار کشورهای قرار داده ایم که ما را در کشورشان راه نمی دهند و حتی نمی توانیم در کشور آنها LC باز کنیم. بانک ها نیز مشکلات دیگری ایجاد می کنند.

وی با بیان اینکه به نظر می رسد این دولت اعتقادی به تولید ندارد، گفت: پنج سال پیش رییس جمهور شهر پوشاک را کلنگ زنی کرد، شهر پوشاک منطقه ویژه مخصوص پوشاک بود که مسوولیت آن به شهرک های صنعتی سپرده شده بود اما تاکنون این پروژه پیش نرفته است. در کرونا نیز بخش خصوصی کار خود را رها کرد و به مشکلات پیش آمده مانند تامین ماسک، لباس بیمارستان و... پرداخت ولی در مقابل جنس درجه دو و سه از چین وارد کردند و همه این شبکه را از بین بردند. موانع تولید هر روز رو به افزایش است، اگر حمایتی هم وجود داشته، ناخواسته و

وی با بیان اینکه تحریم و FATF واردات مواد اولیه را با مشکل مواجه کرده است، گفت: یکی از اصلی‌ترین مواد اولیه وارداتی، پنبه است. ما به ۱۸۰ هزار تن پنبه نیاز داریم که ۶۰ تا ۷۰ هزار تن تولید داخل است البته پنبه تولید داخل به دلیل مشکلات کیفی، چندان قابل استفاده نیست؛ از این رو بخش عمده‌ای از واردات مواد اولیه مربوط به پنبه می‌شود. در تریکو ۲۰ درصد واردات داریم و ویسکوز ۱۰۰ درصد وارداتی است اما پلی‌استر کامل در داخل کشور تولید می‌شود.

نایب‌رییس هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران تاکید کرد: تولید کردن در داخل کشور ما بسیار سخت است، هیچ‌گونه حمایتی نیز نمی‌شود و فقط موانع بیشتر می‌شود.

نامی گفت: قرار بود در سال ۹۵ شهر پوشاک راه‌اندازی شود که برای آن سند هم تدوین شد اما هیچ اتفاقی نیفتاد و این سیاست زمین ماند.

حال در شرایطی که به وضوح مشخص است که تولیدکنندگان پوشاک به سختی روزگار می‌گذرانند، وزارت صمت اعلام می‌کند که مشکلات مواد اولیه صنعت پوشاک را کاهش داده‌ایم. در این خصوص وزارت صمت اعلام کرد: برای تهیه مواد اولیه مورد نیاز صنعت پوشاک همواره همکاری و تعامل بسیار خوبی

با ذی‌نفعان از جمله ارگان‌ها و تشکل‌های ذی‌ربط دولتی و خصوصی، تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان کالا جهت پیشبرد اهداف سازنده در صنعت نساجی، پوشاک دارد. در بخشی از توضیحات وزارت صنعت آمده است: نظر به موضوع لزوم تعدیل قیمت مواد اولیه (انواع نخ) اقدامات و جلسات متعددی در جهت

تامین مواد اولیه مورد نیاز تولید از طریق واردات صورت پذیرفت و علاوه بر آن، ضمن اشاره به توانمندی مناسب در تولید عمده پارچه‌ها و نخ‌های مورد نیاز پوشاک داخلی، از تولیدکنندگان پوشاک کشور انتظار می‌رود در راستای حمایت از کالای ایرانی و تولید داخل، در تامین نیاز خود از محل تولیدات داخلی اهتمام بیشتر داشته و در صورت نیاز، نسبت به تامین بخشی از مواد اولیه، از طریق واردات اقدام نمایند.

لازم به توضیح است هیچ‌گونه محدودیتی در تامین پارچه از طریق واردات وجود نداشته و در واردات برخی نخ‌های سیستم پنبه‌ای نیز با توجه به امکان تامین از تولیدات داخلی، شرایط واردات منوط به ارائه آمار تولید در سامانه بهین یاب امکان‌پذیر بوده و این موضوع به استان‌های تابعه ابلاغ شده است.

وی با بیان اینکه تحریم و FATF واردات مواد اولیه را با مشکل مواجه کرده است، گفت: یکی از اصلی‌ترین مواد اولیه وارداتی، پنبه است. ما به ۱۸۰ هزار تن پنبه نیاز داریم که ۶۰ تا ۷۰ هزار تن تولید داخل است البته پنبه تولید داخل به دلیل مشکلات کیفی، چندان قابل استفاده نیست؛ از این رو بخش عمده‌ای از واردات مواد اولیه مربوط به پنبه می‌شود. در تریکو ۲۰ درصد واردات داریم و ویسکوز ۱۰۰ درصد وارداتی است اما پلی‌استر کامل در داخل کشور تولید می‌شود.

نایب‌رییس هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران افزود: به طور کلی ریسندگی، نخ و پارچه برای تولید پوشاک در کشور با مشکل مواجه است. متأسفانه برای تولید مواد اولیه پوشاک در کشور ظرفیت‌سازی نشده و ما نیاز به واردات داریم. حتی در بخش اکسسوری همچون زیپ و دکمه نیز نیاز به واردات داریم چرا که این محصولات با برندهای باکیفیت و الزامات فنی در داخل کشور تولید نمی‌شود و تولیدات در این زمینه کیفیت متوسط رو به پایین و معمولی دارد.

نامی با اشاره به قطعی برق واحدهای تولیدی گفت: قطعی برق، راندمان تولید را پایین می‌آورد و امروز دولت حتی حرفی از حمایت از تولید هم نمی‌زند. به عنوان نمونه اگرچه تولید به دلیل قطعی برق کاهش می‌یابد اما بیمه تامین اجتماعی حتی یک روز هم به ما تخفیف نمی‌دهد.

نایب‌رییس هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران تصریح کرد: صنعت پوشاک کشور صددرصد خصوصی است و بانک‌ها تبدیل به مانع بزرگی در برابر رشد تولید شده‌اند. تعداد تولیدکنندگانی که پروانه بهره‌برداری صنعتی دارند، پایین است و عمدتاً نیز صنفی هستند و به دلیل مشکلات زیادی که دارند، جرأت بزرگ شدن ندارند البته قوانین هم اجازه رشد به واحدها نمی‌دهد. بهره‌مندی این بخش از بانک‌ها برای تامین مالی بسیار پایین است.

نامی در مورد میزان صادرات گفت: طبق آمار رسمی در سال ۹۹، ۱۱۳ میلیون دلار صادرات داشتیم که عمدتاً هم به عراق، افغانستان، کشورهای آسیای میانه و کشورهای عربی بود.

۹۵ درصد کالای پوشاک بازار قاچاق بود و بر اساس پیگیری‌های بخش خصوصی جهت ساماندهی این وضعیت، دستورالعمل ساماندهی واردات پوشاک برای جلوگیری از قاچاق، کنترل واردات و کمک به تولید سرمایه‌گذاری در داخل تهیه شد اما متأسفانه به جایی نرسید.

نامی ادامه داد: اوایل سال ۹۸ واردات پوشاک به طور کلی ممنوع شد که این مساله به تولید رونق پوشاک در داخل کشور کمک کرد اما مشکل بزرگی که ما داریم، این است که مزیت نسبی تولید پوشاک در ایران در حال از بین رفتن است. افزایش شدید قیمت مواد اولیه در زنجیره تامین و تحریم‌ها که موجب شده تامین ماشین‌آلات، قطعات و مواد اولیه به مشکل بخورد، تولید پوشاک را با چالش‌های بزرگی مواجه کرده است.

وی اظهار کرد: از سوی دیگر، مواد اولیه‌ای که در داخل تولید می‌شود به دلیل ساختارهای اقتصادی بسیار گران شده به نحوی که مواد اولیه ترکیه ۲۰ تا ۳۰ درصد ارزان‌تر از ایران است. همین مساله موجب می‌شود که قاچاق مواد اولیه، پارچه و محصول تمام‌شده مقرون به صرفه شود.

نایب‌رییس هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران با بیان اینکه پوشاک کاملاً قاچاق‌پذیر است، گفت: بعد از ممنوعیت واردات و با توجه به نرخ ارز، اگرچه واردات رسمی صورت نمی‌گیرد اما سایت‌های بسیار زیادی به شکل شخصی اقدام به واردات پوشاک از ترکیه و دوبی می‌کنند که به راحتی و با کمترین هزینه به کشور وارد می‌شود البته ما از واردات ناراحت نیستیم چرا که در برهه‌هایی به افزایش تولید و کیفیت برندهای داخلی نیز منجر می‌شود اما این شیوه واردات درست نیست. نامی گفت: در سال گذشته وزارت صمت پا پیش گذاشت تا سند راهبردی برای اصلاح ساختار در جهت حمایت از تولید ارائه دهد. این سند در چهار محور شهرک‌های پوشاک در پنج منطقه مختلف، گسترش و حمایت از زیرساخت‌های زنجیره ارزش، حمایت از برندینگ و ساماندهی وضعیت فروش و خرده‌فروشی تدوین و در اواخر خرداد امسال از این سند رونمایی شد.